Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γραμματικό μου από τον τόπο τη Τριεστέ γράφει ένα γράμμα από τον φίλο μου Δημήτριο Ζωγρά-
φο, το οποίο περιέχει, ότι ο διευθυντής τη γάζας, με τ' επίτροποι τε δίδει υπόχρεοι εις το κινό,
βιβλιοθήκη αφού ο γραμματικό. Α: Εξοχότατοι φίλοι περιπλέ κε πάρ τόπος σταυροδρόμος, κε πάρ τόπος
δρομολόγος. κλ. Β: Αν χωριστούν αι δύο γραμμαι, θα συγχυσθεί αι τέχναι μας. κλ. Γ: Εξο-
χότατοι ιταλιανικό, γαλλικό, κε γλαγικό εξοχωτάτοι κληροδοτήματα σεός ο αρχιεπίσκοπος εξ-
ξηγικός. κλ. Εγό αποφασίζω σος αφίω δεν ίκε εύκαιρα να εμπορεύσω τον τόπο, γιατί δεν
ίκε τέλε δρόμος, τέλε θεατήριο, μεδέ καμιά ίδι, αι εύκαιρα μεγάλον συνεβεβαίον, κε γενίκα-
τα αρκαδίας. Τι θέλις αφέρει να κάμομεν, όταν ο λαός κε τ' κριτάδες ίνε εκεί; να εύρο-
με τεφτονί; δεν εύρομε. χωρίς αμέλια; χωρίς. να βαφτίσομεν σαν τες σιρίνες τος βαφτι-
τες εις την εφεσία; κε αφό το σκεφτόμε. τες αστεραστάνες αφό εσκιροφόρισα τι γρα-
μματικό μου. έος το φανεριστό ένα συνεβεβαίον λογόταλο σε αστεντόσε από εδό, μ' α-
σκρεύτε από την Πάρα σε εταστιόκε για την Εφέσι, σος τ' σοφές ανδίξασις σε εκί
ίβρε, δεν έκαμαν να κρονιέτε το νέο σίγμα! Σε κοτρολογούμε σος έος τόρα δεν α-
κούσα ανδίξασι με λόγο τέλε τον σαραμπρό, κε να ίσε βέβεος, ότι δεν ίνε τέλε καί.
Αγαπό την ανθασόκριστι τε σοφολογοτάτε κυρ Ζαλίδα. Χέρο ότι ίνε τις ιδίας γνώμης.
μάζε τον νέ σε όμος να μη μας κολιζοράς, σος θα μείνις μοναχός ο' αφί τι γνώμη.
μόκ σροπάθα να φανείς άξιος τι εφάγκλημά σε να σολαστιάσις το λάθαν τον,
οσί έχαβες από τον θεό, κε οσί σε δίδακοσε κε κανείας δέσποτος φίλος. Από τον
φίλο Βιλαρά εύρο σολύ κερό να λάβο γεάμα. αν τε γράψοις, γεάσε κε από
μέρος μου αποσόρτε μα δεφτέρον τε γράφο, κε τε κυρ Ποαλίδα. Ι εκερία κυρά-
τε εδό τι Αθήνα μα δεν σιτείβο ν' αποθάνι, κε μάλιστα τι Εφέσι. αφιά ανεβό α-
πο τον εδό εβεργέτην, ο οποίος από ένα μικρό σιμβεβικό φαίνεται, ότι έποσε τι
ανθασόκριστι. μα βία σε γράφο, κε μι μα κοτσινεριθοσε. Ι φίλι σε αποφέρονται.
Ο Γεώργιος Καλαράς. 1817: αφριλί 2: από Κόρθο.

Προς εμά.

Φίλεμου κυρ δομνάτε σε αποφέρομι ολοψύχ!

„Εχω μεγάλον σαρεσόνον από λόγου σε διά τι μεγάλη σιωσιν σε, εσυβί σ' εχω εύαι σκοπόγραφα
μεία ξαλρόνα, κι ήμερμίαν αθασόκριστόν σε δεν εδρώθηκα να λάβω. Ίσως δεν κελιδέχε-
σαι να εχής κυλιοσόκριστον μα αυτί αρεσθής, κι αυτόσαυτος, εσυβί τι δομνάτε σε λύεα εμ-
βήκαις τι άλλο σύγγραμα, κι αστεφάσοις να μείνις εργάτης κυρίου, κι ωφελήμεθ κυ χαεατή-
δον, δάβλο ίσως υπερηφανεύθηκις. εχής, αδελφέ, μεγάλον δίκιον, κι σ' εύχομαι δι-
χή, κι σολυχρόνιον κι εύτυχι. αλλοίμονον τι εμά σε δεν εφάνθηκα άξιος να λαμ-
βάνω τιμές τι αυτί τι κόσμον! αλλ' εγώ ίσως ήμουν εν μόνον να σ' πάρω τι κι δικέ κι κε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ραν!

Περί αὐτῶν τῶν φεουδῶν σε μ' ἔγραψεν ὁ κυριός μου Κονομάκης, λέγοντάς μοι, ὅτι ὁ λογιώτατος καθηγητὴς τῆς Γεωγραφίας, καὶ τῆς τῶν στρατιωτικῶν σώματος. σύνοικος χαίρει ἀδελφέ, καὶ ὁ ἐδικός σου. ἴσως ἐφανερώθη τῆς ἀληθινῆς ἰσοτιμίας τῶν Ἑλλήνων, ὅτι νὰ σέρνῃς κάμμιαν τραγέαν θυσιαστήριον, καὶ νὰ φύγῃς ἀπὸ ἐδῶ, ἀμὴ δὲν τὸν ἐφανῆς, μόνον τῶν κάμμιαν γνωστὴ τῶν τὸν ἐπαγγέλλει; φίλε! ἄφες τὸν ἐδικόν σου, καὶ μὴ ἐπιπλεάσθαις νὰ ἔλθῃς τῶν τῶν ἐκεῖ τόπον, ὅπου κύριος μέλλεις, καὶ μόνος σε τῶν τὸν κυριόν μου τὸν ἀγαπῶν, ὅτι βλέπωντας αὐτὴν τὴν λαμπρεὰ τόπον ἀγνωμόνησα τὸν φίλον; αἴ! ἀδελφέ! ὡς ὅτι ἔρθεν ἐφανῆς ὅλον τὸ κάλλος. ὅσοις θέλῃ νὰ μάθῃς τὴν δυστυχίαν τῶν γάτων, ἐδῶ εἶναι ὁ καθένας, ἂς ἔλθῃ, καὶ αὐτὸς θέλῃ ἰδῇ, ὅτι ὅλον τὸ γένος, γυμνοί, πεῖνοι, ξεκοντόφωνοι, ξεκόζυλοι, δεμένοι τὴν γῆν, σκύβοι δαλαμένοι, σκεπασμένοι ξεκεί, μὲ κτένιον τῶν τὸν δαμοῦ, καὶ τῶν χιόνια, μόνον καὶ μόνον νὰ χορτάσουν ἐδῶ τὴν τὴν πόλιν, καὶ σαν νὰ τὸν φεουδῶν ἐξοδιώνουν τῶν τὸν σταυροδρόμου τὸ φεουδῶν νὰ τὸν χέσῃς τὴν μεγάλην σφαγάν! αἴ! οἱ δυστυχισμένοι μου ὁμογενῆς! καὶ σὺ νὰ ἔρθῃς νὰ ἔλθῃς νὰ τὴν δοῦν φωνὴ ἀπὸ ἐκεῖνο μεριαῖς! ἡ φυσικὴ ὥρεξόν τὴν ἀγαθοποιΐας τὴν στρέφω, ὅτι νὰ σιρίσκωνε τῶν ἀγῆ, μὲ τὸ σιδεκατομάκης τῶν εἶναι σκεφός ξύλα. καὶ εἶνα πλῆθος σκυμνιά, ὅσον καὶ αὐ τῶν κάμνας αὐτός, σὺ σε ἀρνῶν τὸ πλεβόν τὸ σκυμνιά νὰ τὸν σέρῃς! Τέλος τῶν ἐλαμπρεὰ σύμις, λογιώτατέ μου! καὶ σαν νὰ εὐδυμῆσαι τὸν σύμφωνῶ, καὶ καθαρὸν βίλον σε Δημήτριον φωνιάζῃν.

Τὸ σύνθεον δ' ἀκριβίνῃ καλὴν ἡμέραν τῶν ἔλῃ. 1/18 17: τβρίου 4: Κοῦρς.

Πρὸς ἐμέ.

φίλε!

„Καὶ γέκλας ν' ἀδιαφορῇς τόσο σεὸς ἐκείνος, ὅσο ὁ ἀγαπῶν, καὶ σὲ ἐμὲν μὲ τὸ σωστάνος; ἀποίραστε χέρος καλεός, ἀφῶ δὲν βλεπομάς, καὶ νὰ μὴν ἀγκαλιῶ κὰν ἕνα σε γράμμα! ἀφίνω νὰ κάμῃς τὴν κρίσιν ἀλός σε, αὐ ἔχω δίκιο νὰ σὲ φαρασκευῶ, ἢ ὄχι. Ἡ ἐδικό μου σκοπός σε νὰ ἔλθεις ὡς τόσο, δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ χέσω πρέπῃ λαλῆς γιὰ νὰ φεοφασοθῇς, ἐπὶ δὲν ἔχεις ἀθίαν ἀπὸ μένος μου νὰ μὲ θυμᾶσαι. Καὶ σὲ ἐδῶ κάμε κάλλιον λογαριασμόν, γιὰ νὰ βρῇς, ἐπὶ ἐγὼ δὲν ἔχω τὴν ἡσυχίαν, τὴν καιρόν, ὅσο χάρεσαν ἡ λογιότης σε, γιὰ νὰ μὴ λέγω ἀπὸ τὸ χέρι μου. μόνο, ἐπὶ ἡ καρδιά μου ἀρχίνησε νὰ ξεκοχωρίσῃ κιανείον σε, ἡ ἀθρωπίνη νὰ τὴν λαρώσῃς, σπουδάκιαν τὸ σκάλμαν, ἀλλιῶς ἠμπορῶ νὰ βοηθήσῃ, καὶ ἀπὸ σταυρὸν νὰ μὴν τὸ δείξῃς.

Ἀπὸ τὸν φίλον Κονομάκη ἐδοσοιήθηκα, ἐπὶ ὁ μακαρίτης σε λησμονεῖ ὁμιλῶ τὰ ῥωμαΐικα μὲ ὅσην χάρην ὁμιλεῖς τὴν γλῶσσαν σε, ὅλον ἔλαν δάσκαλος σε. Ἀγωνίσε νὰ τὸν καλοφέρῃς νὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ